

„Man har derfor fra alle Sider inden for Flertallet kunnet mødes i den Overbevisning, at nu er der kun een Udvej til at raade Bod paa de bestaaende Brøst, nemlig den af Lovforslaget anviste“. Jeg gaar ud fra, at det overvældende Flertal, hvormed det høje Ting ved anden Behandling forkastede de Ændringsforslag i en fra Lovforslaget principielt afvigende Retning, som vare stillede af de ærede Medlemmer for Randers (Rasmusen) og Vinderup (Svendsen), maa indeholde tilstrækkelig tydeligt Vidnesbyrd for alle om, at hvis man overhovedet ønsker at komme bort fra den nuværende Tilstand med Hensyn til Ægteskabs Indgaaelse her i Landet med al dens Daarlighed, med al dens Usandhed, saa fører der gennem Folketinget kun een Vej dertil, den Vej nemlig, som er anvist ved det foreliggende Lovforslag, og som gaar ud paa, at Ægteskabet fremtidig kun kan faa Statens Anerkendelse under borgerlige Former. Hermed skal jeg anbefale de af mig omtalte Ændringer og Lovforslaget i sin Helhed til det høje Tings Vedtagelse.

Justitsministeren (Alberti): Ændringsforslaget under Nr. 3 om Gebyrets Nedsættelse kan jeg tiltræde. Ligeledes kan jeg tiltræde Ændringsforslaget Nr. 4 efter den Forhandling, der fandt Sted derom ved anden Behandling her i Salen. Dog ønsker jeg over for det ærede Udvalg og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipson), der jo var den, der først har rejst dette Spørgsmaal, at tage en lille Reservation. Jeg ved ikke saa nøje, hvilke Lokalteter Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse raader over, og endnu mindre kan jeg vide, hvilke den kommer til at raade over i Fremtiden. Jeg ønsker da at tage den Reservation, at jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Lokaler der skulle kunne anvendes ved Indgaaelse af borgerligt Ægteskab, maa lægge megen Vægt paa, at disse Lokaler blive af en saadan Natur, at Højtideligheden ved Ægteskabets Indgaaelse ikke derved formindskes. Jeg tænker navnlig herved paa, at jeg paa ingen Maade vilde kunne tiltræde eventuelle Indstillinger, som henlagde Ægteskabets Indgaaelse til Politistationer, Brandstationer eller Skolelokaler, der vare indrettede til Skolebrug med hele det dertil hørende Inventarium. Det er af lutter Forsigtighed, jeg fremsætter denne Udtalelse, idet jeg ingenlunde tvivler om, at man fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Side i Virkeligheden vil have samme

Syn paa denne Side af Sagen som jeg, og vil stræbe hen til kun at anvise virkelig passende Lokaler til dette Brug.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Ændringsforslagene kan jeg tiltræde, for saa vidt de ere stillede enten af mig eller af Udvalget, og jeg kan hvad Motiveringen angaar henholde mig til de Udtalelser, der nu bleve fremsatte af Udvalgets ærede Ordfører.

Forinden Lovforslaget imidlertid forlader dette Ting, har jeg Lyst til at sige nogle Ord, Det vil ikke blive mange og ikke stærke Ord, men dog Ord, som ere oprigtige, og som jeg mener, jeg bør sige. Jeg takker Udvalget, og jeg takker Tinget, fordi det har sluttet sig til dette Lovforslag. Lovforslaget er ikke fremsat af nogen Lyst til at eksperimentere. Det er fremsat, fordi Folkekirken trænger til at faa en saadan Lov, som her er foreslaaet. Det er min Overbevisning, at ingen trænger saa meget til dette Lovforslag som Folkekirken. Folkekirken er ikke tjent med at være Tjenerinde for Staten paa dette Omraade. Staten godkender Forbindelser, som Kirkens Præster ikke med uskadt Samvittighed kunne lyse Herrens Velsignelse over. Staten tillader Forbindelser, som Folkekirkens Præster ikke bør være medvirkende til at lovfæste. Og dette Forhold grunder sig alene paa den nuværende Lovgivning. Det er den nuværende Lovgivning, der kræver, at det skal være saaledes. Men i Kirkens Interesse er det, at Kirken, som skulde være Tjenerinde alene for Sandheden og for dens Herre, ogsaa kan blive det. Sandheden for Kirken er den, at ingen kan tjene to Herrer. Og skal Kirken i Virkeligheden være en Tjenerinde for Sandheden, maa den selv kræve den fulde Sandhed, og kan ikke være tjent med at være tvungen Tjenerinde for det, den i dette Forhold ikke anerkender for Sandhed.

Den Ifversenske Sag illustrerer tydelig nok, hvorledes Lovgivningen for Tiden er paa dette Omraade. Jeg har intet Øjeblik været i Tvivl om, at det Paalæg, jeg i sin Tid gav Pastor Ifversen, var fuldt lovbegrundet, ja, nødvendigt ifølge den bestaaende Lov. Man har sagt, at jeg kunde jo have indstillet til Hans Majestæt Kongen at afskedige Pastor Ifversen. Jeg har heller ikke tvivlet om, at om en saadan Indstilling var sket, vilde den være fuldt lovlig begrundet. Naar jeg har valgt at gaa til Domstolene, har et af mine Mo-